

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120297496
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120297496.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej, členov senátu JUDr. Miriam Boborovej V. a JUDr. Mariána Blahu v právnej veci žalobcu KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group so sídlom Štefanovičova 4, 815 23 Bratislava, IČO:00 585 441, zastúpeného advokátkou JUDr. Soňou Pohovejovou, so sídlom Záhradnícka 37, 811 07 Bratislava, proti žalovanému Q. Z., nar. X.X.XXXX, trvale bytom V. XXXX/XX, XXX XX M. M., zastúpenému Advokátska kancelária VICTORIA, s.r.o. so sídlom Stránska 3155/7, 974 11 Banská Bystrica, IČO:51 164 353, o zaplatenie 2.753,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 18Csp/30/2020-150 zo dňa 29.júla 2021 takto

rozhodol:

I.Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 18Csp/30/2020-150 zo dňa 29.júla 2021 potvrdzuje.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Banská Bystrica napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou žalobu zamietol a druhou výrokovou vetou zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 20.5.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.753,44 eur s príslušenstvom titulom regresnej náhrady podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“). Žalobný návrh žalobca odôvodnil tým, že medzi stranami sporu bola uzatvorená poistná zmluva č. návrhu 3539288936 pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Octavia s účinnosťou od 3.6.2018 na dobu neurčitú.

3. Dňa 6. 3.2018 bola spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej došlo k škodovej udalosti, ktorú zaviniel žalovaný ako vodič poisteného motorového vozidla tak, že nedal pozor pri vychádzaní z kraja cesty a narazil do motorového vozidla zn. VW Golf, EČV:BB 48 8DG, na ktorom vznikla škoda vyčíslená v sume 2.753,44 eur. Žalobca dňa 19.11.2018 poukázal autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava poškodeného motorového vozidla uvedenú sumu a z dôvodu, že žalovaný nepostupoval podľa pokynov žalobcu a neprestavil vozidlo k ohliadke, hoci bol k vykonaniu ohliadky písomne vyzvaný výzvou z 1.10.2018, vznikol žalobcovi voči nemu nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a to podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o PZP v spojení s § 10 ods. 2 veta druhá.

4. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaný uviedol, že písomná výzva z 1.10.2018, na ktorú poukazuje žalobca mu doručená nebola a žalobca doručenie výzvy žalovanému nijakým spôsobom nepreukázal. Keďže nemal vedomosť o výzve, nemohol ani porušiť svoju povinnosť tak, ako to uvádza žalobca. Uviedol, že žalobcovi poskytol súčinnosť, keď potom, ako ho telefonicky vyzval pracovník žalobcu na pristavenie vozidla mu uviedol, že odchádza do zahraničia s vec bude s ním riešiť po návrate. Po príchode na Slovensko v júni alebo v júli 2018 pracovník žalobcu so žalovaným telefonicky komunikovali a pracovník žalobcu mu uviedol, že už nie je potrebné vozidlo žalovaného k ohliadke pristaviť. Žalovaný navrhol súdu, aby si vyžiadal telefonické nahrávky, pretože on nimi nedisponuje.

5. Podľa názoru súdu prvej inštancie bolo v konaní sporné, či žalobca doručil žalovanému výzvu z 1.10.2018, ktorou mu uložil povinnosť pristaviť motorové vozidlo k ohliadke, či žalovaný túto povinnosť mal a na základe uvedeného potom dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku na regresnú náhradu poistného plnenia. Súd uviedol, že žalobca je ako poistiteľ oprávnený potom, ako zistí, že nastala poistná udalosť, v záujme šetrenia tejto poistnej udalosti ukladať žalovanému ako poistenému povinnosti, vyžadovať predloženie dokladov potrebných na ich prešetrenie a žiadať ho o súčinnosť. Žalovaný je povinný predložiť potrebné doklady, ktoré si žalobca ako poistiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti a teda žalobca oprávnená a dôvodne v záujme šetrenia poistnej udalosti mohol požadovať od žalovaného, aby pristavil motorového vozidla k ohliadke.

6. Súd sa zaoberal spornou skutočnosťou doručenia výzvy na pristavenie vozidla žalovaného k ohliadke a zisťoval, či žalobca účinne vyzval žalovaného na splnenie tejto povinnosti. Zistil, že výzvu z 1.10.2018 žalobca adresoval žalovanému na adresu Tatranská 109, Banská Bystrica, pričom v konaní nepreukázal, či výzvu žalovanému odosielal, napr. poštovým podacím lístkom ani či výzvu žalovanému doručil, napr. doručenkou. Žalovaný v návrhu na uzavretie poistnej zmluvy uviedol adresu svojho trvalého pobytu na ulici Sitnianska 23 Banská Bystrica, preto súd nemal preukázané okrem toho, či žalobca predmetnú výzvu ako takú odosielal, ani to, či v prípade, ak ju odosielal, či ju odosielal do sféry dispozície žalovaného. V tejto súvislosti súd poznamenal, že na adresu Tatranská 109, Banská Bystrica žalobca doručoval žalovanému aj ďalšiu písomnosť, a to výzvu na zapltenie náhrady poisteného plnenia zo dňa 18.2.2019, ktorá mu bola z uvedenej adresy vrátená dňa 22.2.2019 s oznámením „adresát neznámy“. S poukazom na uvedené súd konštatoval, že žalobca nepreukázal, že by sa uvedená listina - výzva k riešeniu poistnej udalosti z 1.10.2018 dostala do dispozičnej sféry žalovaného, ktorá bola predovšetkým na adrese Sitnianska 23, Banská Bystrica, ktorá je evidovanou adresou trvalého pobytu žalovaného aj v súčasnosti, čo vyplynulo z lustrácií vykonaných súdom v Registri obyvateľov SR. Súd konštatoval, že z vyjadrenia žalovaného v konaní síce vyplynulo, že sa v danom období a aj v súčasnosti viackrát sťahoval, avšak súd v konaní nemal preukázané, že by sa v danom období zdržiaval na adrese, na ktorú mu adresoval písomnosti žalobca. Žalobca túto skutočnosť ani netvrdil, ani nepreukázal napriek tomu, že žalovaný rozporoval doručenie uvedenej listiny už v podanom odpore. Súd vychádzal aj zo záznamu o dopravnej nehode, v ktorom žalovaný uviedol adresu Sitnianska 23, Banská Bystrica a konštatoval, že ak teda žalobca nedoručoval žalovanému poštové zásielky na adresu trvalého bydliska, ale na inú adresu, pri ktorej nebolo zrejme ani o akú adresu ide, zneprehľadnil dôkaznú situáciu sám sebe a vzhľadom na uvedenú skutočnosť dospel súd k záveru, že výzva na riešenie poistnej udalosti z 1.10.2018 nebola adresovaná, doručovaná a ani doručená do sféry dispozície žalovaného.

7. Súd prvej inštancie ďalej skonštatoval, že tvrdenia žalovaného o telefonickom dohodnutí si iného termínu ohliadky a následnom telefonickom oznámení likvidátora, že už nie je potrebné vozidlo pristaviť žalobca ani nepoprel včas, ale až po vytyčení termínu pojednávania. Súd uviedol, že výzva žalovaného na splnenie si povinnosti za účelom riadneho šetrenia poistnej udalosti nemusí mať nevyhnutne písomnú podobu, túto je možné urobiť aj ústnou formou. Ani v tomto smere však žalobca súdu žiaden dôkaz nepredložil ani nenavrhol vykonať. Návrh na vykonanie dokazovania zo strany žalovaného, aby súd vyžiadal od žalobcu všetky telefonické nahrávky žalovaného so žalobcom, ktorými disponuje súd nevykonal z dôvodu neurčitosti takéhoto návrhu, pričom žalovaný v priebehu konania od vykonania tohto dôkazu upustil a netrval na ňom. Podstatou objasňovania sporných skutočností a dokazovania súdu ani nebolo či bol alebo nebol v auguste 2018 dohodnutý medzi žalobcom a žalovaným iný termín ohliadky vozidla žalovaného, ale či žalovanému uložil žalobca povinnosť pristaviť vozidlo k ohliadke výzvou z 1.10.2018, keďže takto svoje skutkové tvrdenie vymedzil v žalobe žalobca.

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že ak žalobca doručoval žalovanému výzvu na adresu, na ktorej sa nezdržoval, potom sa predmetná výzva nedostala do sféry dispozície žalovaného tak, aby mal objektívnu možnosť sa s ňou oboznámiť, a preto mu nebola uložená povinnosť pristaviť vozidlo k ohliadke právne účinným spôsobom. Následne ak žalovaný nebol na ohliadku vyzvaný, potom nebolo možné od neho očakávať, že sa ohliadky zúčastní a nesplnenie takto „uloženej“ povinnosti nemôže byť dôvodom na uplatnenie ust. § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o PZP a na vznik práva na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho žalobca vyplatil z dôvodu porušenia, bez dôvodov hodných osobitného zreteľa, povinností poisteného podľa § 10 ods. 1 až 4 zákona o PZP. S poukazom na uvedené súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, keďže žalobca dôkazné bremeno ohľadom svojich skutkových tvrdení v žalobe neuniesol.

9. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v konaní úspech v celom rozsahu priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

10. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 388 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alternatívne aby v súlade s § 389 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

11. Odvolanie žalobca podal v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/, f/ CSP z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

12. Pochybenie súdu prvej inštancie vidí žalobca v tom, že súd svoje rozhodnutie založil na dôvode, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, že výzva na pristavenie vozidla z 1.10.2018 bola žalovanému riadne doručená, a teda žalobca neuložil žalovanému právne účinným spôsobom povinnosť pristaviť vozidlo k ohliadke. Sám súd prvej inštancie konštatuje, že výzva žalovaného (správne žalobcu) na splnenie si povinnosti za účelom riadneho prešetrenia poistnej udalosti nemusí mať nevyhnutne písomnú podobu. S poukazom na uvedené pochybenie súdu prvej inštancie žalobca vidí v tom, že napriek skutočnosti, že sám žalovaný v odpore ako i vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie potvrdil, že likvidátor žalobcu mu telefonoval a oznámil mu dátum ohliadky (teda žalovaný nespochybnil vedomosť o tom, že má pristaviť vozidlo na ohliadku), ktorej sa však žalovaný nemohol zúčastniť z dôvodu odchodu na dovolenku (z dovolenky sa žalovaný vracal koncom augusta). Žalovaný vozidlo k ohliadke nepristavil ani po návrate z dovolenky. Písomná výzva na pristavenie vozidla bola žalovanému zasielaná následne 1.10.2018, teda v čase až potom, čo bol telefonicky o povinnosti pristaviť vozidlo nesporne likvidátorom oboznámený. Žalovaný o povinnosti vedel, z tohto dôvodu bolo jeho povinnosťou postupovať v zmysle pokynov likvidátora a pristaviť vozidlo na ohliadku. Súd prvej inštancie bez iného nespochybnil obranu žalovaného, keď bez akýchkoľvek dôkazov na svoju obranu tvrdil: „keď mu volal likvidátor žalobcu, ten uviedol, že keď je auto pokope, už ho netreba ani fotiť“. Žalobca pred vyhlásením rozsahu takéto vyjadrenie žalovaného spochybnil a považoval ho za účelovú obranu.

13. Žalobca je toho názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že žalovaný o svojej povinnosti pristaviť vozidlo k ohliadke vedel, čo sám potvrdil a napriek uvedenej skutočnosti súd vo svojom odôvodnení konštatoval, že písomná výzva na pristavenie vozidla sa nedostala do sféry dispozície žalovaného, čo je v rozpore s predchádzajúcou konštatáciou súdu prvej inštancie, že výzva žalovaného na splnenie si povinnosti za účelom riadneho prešetrenia poistnej udalosti nemusí mať nevyhnutne písomnú podobu. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel.

14. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť a priznať žalovanému trovy odvolacieho konania.

15. Žalovaný považuje za účelové a zavádzajúce tvrdenie žalobcu ku skutkovým okolnostiam, keď žalobca poukazuje len na skutočnosť, že žalovaný mal byť vyzvaný na pristavenie vozidla k ohliadke telefonicky s tým, že žalovaný túto skutočnosť nepoprel, ale ďalej uviedol, že sám likvidátorovi oznámil skutočnosť, že v čase, kedy bol telefonicky vyzvaný na pristavenie vozidla, bude na dovolenke v

zahraničí a túto vec navrhuje riešiť, keď sa vráti z dovolenky. Následne po vrátení sa žalovaného z dovolenky už žalobca netrval na pristavení vozidla. Táto komunikácia sa uskutočnila telefonicky a bola predmetom dokazovania na súde prvej inštancie, kde skutočnosti uvádzané žalovaným boli súdom prvej inštancie verifikované na pojednávaní priamo výsluchom žalovaného.

16. Rozhodujúcou skutočnosťou v spore však bolo doručovanie písomnej výzvy na pristavenie vozidla a následne výzvy žalobcu na regresné plnenie žalovaného. Žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, či doručoval výzvu na pristavenie vozidla (vrátane výzvy na regresné plnenie) na adresu žalovaného. K tomu bolo súdom prvej inštancie vykonané rozsiahle dokazovanie, súd sa s týmito skutočnosťami podrobne zaoberal v bodoch 26 až 29 odôvodnenia rozsudku, pričom po starostlivom uvážení dospel k záveru, že žalobca vôbec nepreukázal tvrdené skutočnosti v konaní. Z uvedených dôvodov súd následne právne vyhodnotil, že žalobca dôkazné bremeno ohľadne svojich skutkových tvrdení neunesol, a preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, s čím sa žalovaný stotožňuje. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

17. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených (ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

18. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie vecnej správnosti rozsudku okresného súdu, ktorým prvou výrokovou vetou žalobcu zamietol a druhou výrokovou vetou zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

19. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Odvolací súd po preštudovaní spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec posúdil správne aj po právnej stránke, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožnil a považuje za nevhodné ich opätovne uvádzať, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, ktoré skutkové zistenia považoval za podstatné pre právny záver o neexistencii nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy. Svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, k svojim záverom dospel na základe riadne vykonaného dokazovania a dostatočne zisteného skutkového stavu. Náležite vysvetlil, prečo dospel k záveru, že žalobca dôkazné bremeno ohľadom svojich skutkových tvrdení v žalobe neunesol, z ktorého dôvodu súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

22. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podaným návrhom doručeným súdu dňa 20.5.2020 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.753,44 eur s príslušenstvom titulom regresnej náhrady podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o PZP. Žalobný návrh žalobca odôvodnil tým, že medzi stranami sporu bola uzatvorená poisťovná zmluva č. návrhu 3539288936 pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. Škoda Octavia s účinnosťou od 3.6.2018 na dobu neurčitú.

23. Dňa 6.8.2018 bola spôsobená dopravná nehoda, pri ktorej došlo k škodovej udalosti, ktorú zaviniť žalovaný ako vodič poisteného motorového vozidla. Na vozidle vznikla škoda vyčíslená v sume 2.753,44 eur. Žalobca dňa 19.11.2018 poukázal autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava poškodeného motorového vozidla uvedení sumu a z dôvodu, že žalovaný nepostupoval podľa pokynov žalobcu a nepristavil vozidlo k ohliadke, hoci bol k vykonaniu ohliadky písomne vyzvaný výzvou z 1.10.2018, uplatnil si žalobca voči žalovanému nárok na náhradu poisťovného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, a to podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o PZP v spojení s § 10 ods. 2 veta druhá.

24. Základnou odvolacou námietkou žalobcu bolo tvrdenie, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keď pred súdom prvej inštancie nebolo sporné, že žalovaný o svojej povinnosti pristaviť vozidlo k ohliadke vedel, čo sám potvrdil a napriek uvedenej skutočnosti súd v odôvodnení konštatoval, že písomná výzva na pristavenie vozidla sa nedostala do sféry dispozície žalovaného, čo je v rozpore s predchádzajúcou konštatáciou súdu prvej inštancie, že výzva žalovaného na splnenie si povinnosti za účelom riadneho prešetrenia poistenej udalosti nemusí mať nevyhnutne písomnú podobu.

25. Podľa § 12 ods. 1 písm. g/ zákona o PZP poisťovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4.

26. Podľa § 10 ods. 2 zákona o PZP vo všeobecných poistných podmienkach možno určiť prípady, keď možno lehoty podľa odseku 1 primerane predĺžiť. Po oznámení škodovej udalosti je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa a predložiť v dohodnutej lehote doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada.

27. Rozhodujúcou skutočnosťou v spore bolo doručenie písomnej výzvy na pristavenie vozidla zo strany žalovaného. V konaní nebolo sporné že žalobca doručoval predmetnú výzvu z 1.10.2018 žalovanému na adresu Tatranská 109, Banská Bystrica (č.l. 26), na ktorú mu doručoval aj výzvu na zaplatenie náhrady poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil poisťovateľ poškodenému v dôsledku škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla z 18.2.2019 (č.l. 27), ktorá sa vrátila žalobcovi s oznámením adresát neznámy. Žalovaný v Návrhu na uzavretej poistnej zmluve č. 3539288936 uviedol adresu trvalého bydliska Sitnianska 6598/23 Banská Bystrica a takúto adresu uviedol žalovaný aj v Zázname o dopravnej nehode zo dňa 6.8.2018 (č.l. 17).

28. Žalobca v žalobe okrem tvrdenia, že uzatvoril so žalovaným poistnú zmluvu číslo návrhu 3539288936, že dňa 6.8.2018 došlo k dopravnej nehode a škoda na motorovom vozidle bola vyčíslená v sume 2753,44 eur uviedol len tú skutočnosť, že nakoľko žalovaný nepostupoval podľa pokynov poisťovateľa a nepristavil vozidlo k ohliadke, hoci bol k vykonaniu ohliadky motorového vozidla písomne vyzvaný výzvou zo dňa 1.10.2018, žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. V žalobe tiež žalobca poukázal na ust. § 10 ods. 2 druhá veta zákona o PZP v spojení s § 12 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona.

29. Žaloba musí obsahovať osobitné náležitosti podania uvedené v § 132 ods. 1 CSP, teda označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností predstavuje samotný základ žaloby. Žalobca má zrozumiteľne a určito opísať okolnosti, ktoré viedli k podaniu žaloby, teda skutkový dej.

30. Správne konštatoval súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí, že každá strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia. Ak teda žalobca v žalobe vymedzil svoj nárok voči žalovanému na skutkovom tvrdení, že žalovaný nepostupoval podľa pokynov poisťovateľa, nepristavil vozidlo k ohliadke, hoci bol k vykonaniu ohliadky písomne vyzvaný výzvou z 1.10.2018, čím mu vznikol nárok na náhradu poistného plnenia, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, bol to teda žalobca, ktorý žalobu na takýchto skutkových tvrdeniach vymedzil a bol preto povinný tieto svoje tvrdenia aj preukázať. To sa nestalo a žalobca nepreukázal, že by sa predmetná výzva z 1.10.2018 dostala do dispozície žalovaného.

31. Na základe uvedeného mal odvolací súd za preukázané, že námietky žalobcu uvedené v odvolaní nie sú dôvodné, tieto boli vyvrátené v konaní pred súdom prvej inštancie, ktoré skutočnosti sú v napadnutom rozsudku podrobne uvedené a zdôvodnené.

32. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

34. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).